

MULLERES ABRINDO CAMIÑOS NOS SERVIZOS PÚBLICOS.

8 DE MARZO DE 2026

Este 8 de marzo, desde UGT Servizos Públicos queremos poñer no centro do debate social o papel do sindicalismo feminista para abrir camiño na defensa dos dereitos e na construción de condicións laborais e de vida dignas.

Vivimos tempos complexos con desafíos importantes en materia de dereitos laborais, sociais, económicos e humanos a nivel internacional, estatal e local.

Desde a Internacional de Servizos Públicos (PSI) alértannos de retrocesos significativos en materia de dereitos das mulleres, persoas migrantes e persoas da comunidade LGBTI. Organizacións de defensa de dereitos humanos e sindicatos denuncian cada día como en moitos países, desde os Gobernos está a renunciarse ás súas respectivas obrigacións de protexer e garantir condicións de vida digna, recortando o financiamento e privatizando servizos esenciais, así como o abandono dos organismos e acordos internacionais que traballan en metas mundiais sobre benestar, sustentabilidade ambiental, xustiza social e paz.

Neste contexto, é fundamental alzar a voz e impulsar o papel do sindicalismo feminista. Como traballadoras e traballadores dos servizos públicos, e como sindicalistas, sabemos o que significan as consecuencias dos recortes ou falta de financiamento nos servizos esenciais tales como os coidados, a sanidade, a educación, servizos bombeiros, correos, entre outros: deixar ás persoas atrás, profundar as desigualdades e incrementar as brechas.

Urxe abrir camiño para fortalecer os servizos públicos, fomentar narrativas positivas da convivencia, do respecto á diferenza, fortalecer a nosa forza colectiva en defensa do ben común, así como no cumprimento dos dereitos humanos a nivel mundial. Os servizos públicos e o sindicalismo feminista son o mellor antídoto para salvagardar os principios de igualdade, xustiza, solidariedade e sustentabilidade que como sindicato de clase defendemos.

Por iso, este 8 de marzo, volvemos reafirmar o noso compromiso coa unidade de acción internacional, sindical e feminista e a dicir alto e claro que necesitamos abrir camiño para:

1. Defender os dereitos humanos como un marco xurídico imprescindible para a convivencia. Nun mundo interconectado, os dereitos humanos son o mínimo común irrenunciable que garante que ningunha persoa traballadora quede fóra da protección e a solidariedade internacional. A Declaración Universal dos Dereitos Humanos estableceu un marco ético e xurídico que obriga aos Estados para protexer ás persoas fronte á explotación, a violencia e a discriminación, e sérvennos como ferramenta de denuncia e articulación global.

2. Recoñecer que os dereitos das mulleres son esenciais para o desenvolvemento da nosa sociedade. Grazas a décadas de organización sindical e feminista conquistáronse avances en materia de igualdade salarial, permisos para a corresponsabilidade, a protección fronte ao acoso sexual e por razón de sexo nos centros de traballo e o recoñecemento do traballo de coidados, entre outras cuestións. Con todo, o cuestionamento sobre o logrado, así como os desafíos existentes para garantir unha igualdade plena e efectiva entre mulleres e homes débennos levar a reflexionar que o sindicalismo feminista significa non só defender o xa logrado, senón amplialo e consolidalo fronte a calquera retroceso.

3. Garantir o acceso das mulleres a empregos e salarios xustos. Traballamos cada día para que, no conxunto do mercado laboral, e especialmente nos servizos públicos, acabemos coa división sexual do traballo, a segregación horizontal e vertical, o acoso sexual e por razón de sexo, a parcialidade e temporalidade non desexadas e a brecha salarial que impiden ás mulleres gozar de condicións de vida digna.

4. Denunciar todas as formas de violencia contra mulleres e nenas, reclamando medidas urxentes para garantir vidas libres de violencia, que deben xestionarse tanto a nivel nacional e internacional, así como facilitar os recursos suficientes para a prevención, protección e actuación contra as violencias machistas.

5. Aplicar de maneira efectiva as ferramentas sindicais destinadas a garantir a igualdade real nos centros de traballo, especialmente os plans de igualdade e os protocolos contra o acoso e a discriminación. Demandamos negociación colectiva con perspectiva de xénero, seguimento real dos plans, transparencia nos datos e sancións ante o seu incumprimento, porque sen mecanismos concretos, recursos materiais e persoas é imposible garantir a igualdade real.

6. Garantir o dereito a migrar de forma segura. Segundo a Organización Internacional das Migracións as mulleres representan o 48% das persoas migrantes internacionais, a gran maioría abandonan os seus países como consecuencia da falta de dereitos, conflitos, desastres naturais ou falta de recursos. Como sindicalistas defendemos o dereito a migrar de forma segura e esiximos igualdade de dereitos laborais, acceso á protección social, liberdade sindical e regularización para combater a explotación laboral e evitar a vulnerabilidade.

7. Defender o dereito para vivir nun territorio en paz. O noso compromiso sindical non ten fronteiras e cremos necesario fortalecer os instrumentos e organismos internacionais en prol da paz. Sabemos que os esforzos colectivos teñen resultados como se viu nos avances en diferentes lugares do mundo ao longo da historia. Desde Irán, Palestina, pasando por España a Estados Unidos debemos seguir traballando polo ben colectivo que é vivir nun territorio en paz.

8. Garantir servizos públicos de calidade. A sanidade, a educación, os coidados, o transporte e a protección social son investimentos estratéxicos que garanten cohesión social, reducen desigualdades e xeran emprego digno. Desde o sindicalismo feminista cremos que o acceso universal a servizos públicos fortalece a democracia, combate a precarización e permiten que o desenvolvemento económico e social estea ao servizo das persoas e non do beneficio privado.